

hvilke andre Arbejder end dem, jeg her har nævnt, det er muligt at faa sat Kraft paa. Jeg vil anmode Regeringen om at stille sig velvilligt, hvis dette Arbejde kun kan komme i Gang ved, at der ydes Forskud til Kommunerne til dette Arbejde. Vi maa have aflastet Arbejdsløsheden nede langs med Grænsen, fordi selv indenfor vore Rækker melder Utilfredsheden sig i høj Grad, og det er forstaaeligt, for de sidste to Aar har disse Folk bogstaveligt levet uden at vide, hvor de skulde faa Føden fra i Dag til i Morgen. Og selv om det ærede Medlem Hr. Kragh i Gaar sagde, at det var dog ikke det, der skulde bestemme de Følelser, man har overfor et Land, saa ser man dog, at naar man i de andre Klasser laver Selvstyrebevægelse o. s. v., siger Bladene ganske aabenlyst, at det er grundet paa de økonomiske Forhold. Hvorfor betragter man det altid saaledes, at Arbejderne skal være af et andet Tilsnit? Det er ganske givet, at naar baade de selv, deres Hustruer og Børn sulter, kan deres Følelser ikke blive blide overfor disse Forhold og overfor det Land, hvori disse Forhold eksisterer.

Endelig er der et Spørgsmaal med Hensyn til vor Fiskerbefolkning i Sønderjylland. Jeg nævner denne, for Selvstyrebevægelsen nævner jo kun dem, der omfatter Landboerne dernede, og det gaar jo saadan, at de artige Børn faar som Regel ingenting. Vi har en god Fiskerbefolkning, men Krigen har ogsaa sat sine Mærker i denne Befolknings Erhvervs-muligheder, og jeg ved, at der er stadige Rivninger mellem vor Fiskerbefolkning og Almindelig Dansk Fiskeriforening. Vor Fiskerbefolkning stiller sig paa det Standpunkt, at de sønderjydske Farvande er dens specielle Domæne. Det er det Synspunkt, den gør gældende, og her maa man naturligvis spørge, hvorfor den gør det. Det er simpelt hen, fordi den ikke har Redskaber, saa den er i Stand til at konkurrere med den øvrige Del af Landets Fiskerbefolkning, og derfor ser den med et vist Nid paa, at Fiskerne fra Esbjerg og andre Steder kommer derned og fisker.

Jeg vilde gerne have, at man tog dette Spørgsmaal op fra Ministeriets Side. Jeg er klar over, at vi kan ikke lukke vore Farvande. Havet maa vel i nogen Grad — i hvert Fald Havet om de danske Kyster — være hele den danske Befolknings Ejendom — det kan vist ikke være anderledes —, men saa maa man gaa til den anden Side og se, om det

ikke er muligt at sætte den sønderjydske Fiskerbefolkning i Stand til at drive et lige saa rationelt Fiskeri som den øvrige Del af Landets Fiskerbefolkning. Jeg tror, at naar de ikke kan gøre det, er det, fordi Udviklingen i hele den Periode, som Krigen varede, gled bort fra dem, og de blev fattige, saaledes at de ikke var i Stand til at komme i Besiddelse af de Redskaber, de skulde bruge. Derfor maa man ogsaa tage dette Spørgsmaal op og se at faa en Løsning i den Retning, som jeg har peget paa.

Saa har jeg et lille Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Den højtærede Trafikminister kender en lille Provins, der ligger nede ved Egersund, der hedder Lockmai. Der er en hel Række Huse, som ligger tæt ud til Havet, og foran Husene ligger en Sti, men efterhaanden har Havet ædt sig ind paa Stien, saa at der har været Fare for, at den faldt i Vandet. Det har der nu været Strid om frem og tilbage, og jeg ved, at den højtærede Trafikminister paa et vist Tidspunkt har gjort det Tilbud, at han vilde gaa til Finansudvalget og skaffe en Trediedel af de Udgifter, som det vilde medføre at beskytte Stien, naar man fra Amts og Kommunes Side vilde skaffe de andre to Trediedele. Det er ikke blevet til noget, for de andre har sagt nej. Det har nu været et Par Aar, og saa vidt jeg ved, er der nu ved at komme en Løsning, thi ved den sidste Storm raslede et godt Stykke af Stien ned i Havet. Broager Kommune har sagt, at den erkendte sin Forpligtelse til at holde Stien vedlige, men denne Forpligtelse hører formodentlig op, naar Stien og det hele er braset ned i Havet. Jeg synes unægtelig ikke, det er en god Løsning, særlig hvis man kunde befrygte, at Husene faldt ned bagefter; i alt Fald er det ikke nogen god Løsning for dem, der bor i disse Huse.

Jeg ved, at i den senere Tid har Politimesteren i Graasten beskæftiget sig med at undersøge Spørgsmaalet og indsendt en Beretning til den høje Regering derom. Men jeg vil alligevel henstille, at man sætter Fart paa, for det er ogsaa en af de Ting, som gør ondt dernede. Hvis det havde været paa den anden Side af Grænsen, havde det Spørgsmaal været ordnet saaledes taler i alt Fald Befolkningen dernede —, og vi kan ikke være tjente med, at det danske Styre ikke hurtigere kan løse et saadant Spørgsmaal. Jeg vil i alt Fald henstille, at man snart faar det løst.